

קומי אורי כי בא אורך

לדעת לחבר לבנות...

אור

רשמים מכינוסי היסוד 'את אחי' 4-5

למה? כמה? מי? איך? // כל השאלות 6-7

את אחי אנוכי מבקש // הרב יעקב הרצברג 8-11

המערכת הטלפונית 12-13

להשקות אילנות // הרב יעקב נתן אנשין 14-15

סקירה מפורטת // עץ הפעילות 16-17

קרבה אל נפשי גאלה // הרב אהרן אליהו פירר 18-23

ואהבתם את הגר // הרב נחמן טיקולסקי 26-30

מוקדי פעילות 31

חדש על ציון תאיר

לשם מה התאספו זקני וחשובי חסידי ברסלב?

כנס היסוד של 'את אחי' בעיירה ירושלים ת"ו

לדעת לחבר לבנות....

כנס המשך בהשתתפות אישים חשובים מעולם התשובה

פעילי 'את אחי' מקבלים את ברכתו של הרב ר' מרדכי אוירבאך שליט"א

מה ששאלתי את עצמי

איזה אתגר זה להיות בעל תשובה ...

לאיזו ישיבה / ת"ת אשלח את בני ?

איזה שיקול צריך להיות הכי חשוב בעיני למעבר דירה ?

הילדים צריכים לדעת שאני בעל תשובה ?

ההורים רוצים שנבוא לבקר עם הנכדים, אבל יש לי חששות, מה עושים ?

לעבור למקום חרדי, להישאר בשכונה ?

האיר בי אור עצום, חזרתי לאבא, אבל עכשיו, אנה אני בא ?

זוגתי איננה מוצאת את מקומה בעולם החדש הזה, אין לי קצה חוט...

באיזה נוסח להתפלל ?

אני מרגיש שהכל כל כך קר ומנוכר, חציתי ימים ונהרות בשביל להגיע עד הנה, ומה בסוף ???

אני מחפש מקום כלבבי לגור בו יש מישהו שיודע מה מתאים עבורי ?

מה אם הפרנסה, לעבוד? לבטוח בהשם ?

לדעת לחבר לבנות...

פעמים רבות אני שומע שבציבור החרדי יש הרבה סיוע בקהילה וחסד רב, מאיפה משיגים מידע וקשר לכל הטוב הזה ?

האם לגשת ללמוד מקצוע ?

מה מבררים בשדוכים ?

מרגיש לבד, בלי מקום, מה עושים ?

אני מלא רצונות טובים לעשות למען הכלל, איך אני מוצא את האדם המתאים שביחד נזכה לקדם ולבנות ?

הבחור שלי מתקשה בישיבה מישהו יכול לכוון אותי ?

יש כזה מושג חונך בציבור החרדי, איך אני מצליח להצמיד גם לבני חונך כזה ?

אנחנו מלא חברה באזור מגורינו, מי יוכל לחבר ולקשר אותנו יחד, כדי להפוך לקהילה קדושה ?

איך זוכים לקבל את העצות הנפלאות של רבינו הקדוש בדרך הנכונה והמסורה לנו מר' נתן ?

האם הבולצ'ר?

מציאות המיום?

את אחי אנכי מבקש!

לדעת לחבר לבנות...

סוגיות של סביבת מגורים, פרנסה, שלום בית, חינוך הילדים, תהפוכות נפש, נסיגות לאחור והתמודדויות עם עבר לא פשוט ועוד ועוד. ושם, או יותר נכון - כאן, במפגש עם המציאות אנחנו כבר פחות "שוחים" טוב...ללא תמיכה של משפחות גדולות החיות באותו סגנון כמונו ומדברות באותה שפה והשואפות פחות או יותר לאותו דבר, משפחות היכולות לעזור מאלף עד תיו: עזרה אחר לידה, עזרה בהתנהלות כלכלית נבונה, עזרה בהכוונה והתאמה למוסדות חינוכיים,

**אפשר לסקל אבנים, לסלק מכשולות
שלא חייבים להיות שם, להציב שלטי
הכוונה ותחנות התרעננות. אפשר לתת יד
במעבר קשה או רק להיות שם ולעודד**

עזרה בעצה טובה, סתם תמיכה רגשית והרגשת שייכות, חגים מלאים במפגשים ותוכן וכו' וכו'. ללא קשרים עמוקים עם אישים חשובים, קשרים המתחילים להתרקם בדרך כלל כבר בחיידר וממשיכים דרך ישיבה קטנה וגדולה

אליו מלב בעלי התשובה? הלא רבינו בעצמו הוא ה"בעל תשובה" הגדול, שממנו נמשכת כל התשובה, וכל הרהור תשובה בכל מקום נמשך ממנו. אנחנו זכינו ויש לנו את הלב הנשבר במשותף ממש עם רבינו, כמו שרבי נתן מתאר שהיה לרבינו לב נשבר ממש כ-של בעל תשובה. איזה בעל תשובה לא חש את המלים של רבינו שחודרות לו ישר ללב ומדברות אליו, אליו ממש, כאילו רבינו כיוון ממש עליו ועל מה שעבר ועובר עליו?

אז אשרינו או לא? בודאי אשרינו, ועוד איך אשרינו! אלא מאי, חוץ מהמישור הרוחני הנפלא של תשובה, כיסופים והתקרבות לה', שבו אנו כאמור "שוחים" הכי טוב, ובו אנחנו ביתרון בולט על כולם, ישנו המפגש עם מציאות היום יום,

תשובה או בעלי תשובה - מושג שחוזר על עצמו בכל כך הרבה תורות ושיחות של רבינו בפירוש - "ואי אפשר לזכות לכבוד הזה אלא על ידי תשובה" של תורה ו', הדיבור שמאיר לו בכל המקומות שצריך לעשות תשובה של תורה י"א, "ואי אפשר לקרב הגרים עם בעלי התשובה" של תורה י"ד, תורה רפ"ב המפורסמת והנוראה, "האיגרת" בסימן מ"ח בחלק שני "כשאדם נכנס בעבודת ה' אזי הדרך שמראין לו התרחקות" ועוד ועוד.

ומלבד המקומות המפורשים, הרי שבכל התורות והשיחות בעומק הדברים, עומד תמיד עניין ההתקרבות לה', התבודדות, תפילה, שמחה וכו' וכו' - רק זה היה ועדיין כל עסקו של רבינו הקדוש, לקרב את ישראל ואת כל העולם כולו לאביהם שבשמים.

וכמה נפלא - בשבילנו זה אינו רק מושג אלא מציאות חיים. אנחנו אותם בעלי תשובה שעל ידם נעשים כל התיקונים הנפלאים בתורות המדברות בפירוש על כך, ואנחנו אלה שממילא חיים בעומק ובפנימיות את כל דברי הצדיק אודות התקרבות לה', ובקיאות ברצוא ושוב ובקשת הנקודות הטובות וכו' וכו'.

הלב הבוהר או המציאות בשטח
היש לב בעולם שדברי רבינו יותר מדברים

ובאמת הוא פלא פלאים איך שהתקבצו,
ובאו חבורת אברכים צעירים ונמרצים,
מלאים ברצון טוב ובנכונות, והקימו ארגון,
ארצי שירכז לראשונה את כל הכוחות,
המוחות, הארגונים והיועצים וכו'

הדרך הנכונה

אז ככה. באמת באמת, לכל אדם ישנה דרך שאותה הוא מוכרח לעבור, ואין מי שיכול להבטיח לו דרך קלה וללא חתחתים, מהמורות, סיבובים ותהומות פעורות... כמו שרבינו אמר בפירוש ורבי נתן מדגיש שוב ושוב, שמי שרוצה להתקרב לה' מוכרח לעבור עליו אלפים ורבבות עליות וירידות וכמו שמובא ב"אגרת" שהזכרנו:

"ודע, שיש אילן, שגדלים עליו עלים, שכל עלה צריך להיות גדל מאה שנים, והוא נמצא בפרדסים של השרים, וקורין אותו בלשונם מאה שנים. ומסתמא כשגדל מאה שנים, בודאי עובר עליו מה שעובר, ואחר כך בסוף המאה שנים הוא יורה בקול גדול כמו קני שרפה, שקורין אורמאטיע. והבן הנמשל היטב..."

נמצא, לצד ההבטחה שבסוף האילן יורה בקול גדול כמו תותח, את מה שעובר ויעבור אי אפשר למנוע לחלוטין...

וכו', ללא דוד ר"מ ולא סבא ראש ישיבה, ללא מקום בבית הכנסת מכובד במסורת וזקנים, ללא קשרי פרנסה וללא "נתוני פתיחה" לכניסה לשום דבר מאורגן ומסודר בעולם התורה החרדי.

במפגש האכזרי עם ה"שטח" אנחנו כבר לא כל כך חזקים כמו שאנחנו חזקים ב"נשמה" של התשובה. אנחנו צריכים לחשוב על דברים שסתם אדם מן השורה לא חייב בכלל לחשוב עליהם, כגון מה לעשות: להישאר בשכונה? לעבור למקום חרדי? להכניס את הילד לת"ת ספרדי או חסידי? פנאטי או פתוח יותר? האיש רוצה כך, והאשה כך? הילד הזה מתאים דווקא לסגנון הזה, יהיה לו קשה.

רגע, אני בכלל צריך לספר לכם? הרי כל בעל תשובה שקורא את הדברים יכול לספר יותר טוב מכולם מה שעובר עליו.

אז מה באמת יש לעשות? ומה? באמת יש מה לעשות?

לדעת לחבר לבנות...

חבורת אברכים צעירים ונמרצים, מלאים ברצון טוב ובנכונות, והקימו ארגון ארצי שירכז לראשונה את כל הכוחות, המוחות, הארגונים והיועצים וכו' וכו', בכדי לתת מענה ותשובה לצרכים ולקשיים הרבים של הקהילה הכי חשובה בעולם כולו - קהילת בעלי התשובה. הדרכות, הרצאות, פעילויות חברתיות וקהילתיות, יעוץ, מידע, חוברות תוכן, סיוע באיתור מורי דרך ורבנים, גיבושים לבני נוער, סמינרים ושבתות העשרה ועוד ועוד - אינם אלא המטרות הראשוניות, לאן זה עוד יתפתח? רק ה' יודע, ומי ייתן ויבואו עוד אנשי מעש ויקימו עוד כהנה וכהנה להרבות את הסיוע והעזרה לעולם התשובה, ונזכה להגדיל תורה ולאדירה... את אחי צועד כעת את צעדי הראשונים, - בחבורת שלפניכם תמצאו מאמרים, הצהרת כוונות ורעיונות, אבל כל אלו אינם העיקר כאן. העיקר הוא הלב, להתחבר באהבת חברים אמיתית, להיות שותפים, ומכאן כבר הכל יכול להתפתח.

אז בואו ניתן יד זה לזה - בחמלת ה' עלינו ובס"ד אנחנו מתחילים...

אבל כן, אפשר לסקל אבנים, לסלק מכשולות שלא חייבים להיות שם, להציב שלטי הכוונה ותחנות התרענונות. אפשר לתת יד במעבר קשה או רק להיות שם ולעודד, לתת לנחשונים האמיצים קריאת הידד ומבט מלא הערכה ואף הערצה - וזה יכול לעשות את כל ההבדל.

'את אחי' אבקש

במלאות 4 שנים להקמת 'בית אבקשה' במהלכם זכינו להכיר אלפי בעלי תשובה מכל רחבי הארץ אשר ממש כמהים משתוקקים ובווערים לקיים רצונו של מלך בכל מאודם, מתוך רצון כנה ואמיתי להשתית את אדני ביתם ואורחות חייהם על פי דרך היהדות ולאור תורתו ועצותיו של רבינו הקדוש, חשים אנו חובה עמוקה להרים את הדגל ולהקים ארגון כלל ארצי ביוזמתם ובהכוונתם של הרה"ח ר' שמעון טייכנר שליט"א והרה"ח ר' אהרון אליהו פירר שליט"א ובעידודם ובתמיכתם של זקני וחשובי אנ"ש שליט"א ולהקים בית חם ומאיר פנים שיהווה גשר איכותי ומקצועי דרכו יוכלו בעלי התשובה לבצע את המעבר הזה בין שני העולמות, בצורה בריאה ונכונה

אינם מתיימרים

לפתור כל בעיה או קושי, אבל הם כן מתחייבים להתמסר בעושהי"ת בכל לבם בכל עניין שימנע מחבריהם בעלי התשובה עגמת נפש מיותרת, לחסוך בסיבובים מיותרים, לקצר ולדלג על פני מכשולות ידועים ועוד, וכל זאת בתקווה שאולי יזכרו גם הם על ידי זה להיות שותפים באור בהירות הדרך הנפלאה אחריה הם עוקבים בעיניים מלאות אהבה הערכה וכבוד. ובאמת הוא פלא פלאים איך שהתקבצו ובאו

"את אחי" הוקם בשביל זה. המארגנים והפעילים

מערכת טלפונית

ברוכים הבאים למערכת 'את אחי' - לדעת, לחבר, לבנות...

שלוחה 1

יעוץ והכוונה-

מענה אנושי בכל תחומי החיים

שלוחה 2

פרוייקט השיעורים -

לזכרו הטהור של הרה"ח ר' אברהם יצחק כרמל ז"ל

שלוחה 3

מענה הלכתי-

24 שעות ביממה מפי מורי הוראה מאנ"ש

שלוחה 4

פעילות תורנית -

סיוע בהקמת פעילות תורנית במקום מגורכם

שלוחה 5

הכוונה לנשים -

ייעוץ והכוונה לנשים בכל תחומי החיים מפי יועצת מקצועית

שלוחה 7

הודעות -

מערכת להשארת הודעות

שלוחה 6

מידע רפואי -

ייעוץ ומידע על עסקנים ויועצים רפואיים

לדעת לחבר לבנות...

הריני מקשר..

02-5329617

”
מַעֲשֵׂה בְּחָכְמָה אֶחָד, קִדְּם מוֹתוֹ קָרָא אֶת
בְּנָיו וּמְשַׁפְּחָתוֹ וְצִוָּה אוֹתָם לְהַשְׁקוֹת
אֵילָנוֹת. גַּם יֵשׁ לָכֶם רְשׁוּת לַעֲסֹק בְּנִשְׂאָר
פְּרֻנְסוֹת, אֲבָל בְּזֶה תִּשְׁתַּדְּלוּ, לְהַשְׁקוֹת
אֵילָנוֹת.
”

להשקות אילנות

לדעת לחבר לבנות...

הלכות, הרשאה ד, יד).
ובכן:

"אילן" אינו זקוק רק להשקאה חד פעמית... כדי שיצמח יבלב וישא פרי, הוא נצרך לליווי מסור ומקצועי.

שכן, כשם שקירבנו רבינו אליו, והישקנו ממימיו הזכים הנובעים ממקור החכמה, כך צריכים גם אננו להמשיך ולהשקות נשמות

כשרוצים לשבח 'אילן' מוצלח, מזכירים בין היתר "אמת המים עוברת תחתיד" (תענית ה ע"ב). שכן, אילן שכזה מושקה בתדירות וקביעות, מה שמביא אותו להצמיח פירות לתפארת.

וכך גם עם השקאת הנשמות:

ישנם רבים העוסקים להשקותם, אך לאחר ההשקאה הראשונית והמרגשת, נחשפים הנשמות היקרות לקשיי התאקלמות, ועלולים להתייבש תחת השמש הקופחת... ולשם כך הוקם ארגון "את אחי":

לדאוג להשקאה מסודרת ועקבית, שתלווה אותם גם בתקופות השחונות, ובהתמודדויות היומיומיות. "והיה כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול".

יתברך על ידינו" (חיי מוהר"ן, תקמג).

שכן, כשם שקירבנו רבינו אליו, והישקנו ממימיו הזכים הנובעים ממקור החכמה, כך צריכים גם אננו להמשיך ולהשקות נשמות.

ו הייתה צוואתו של רבינו אלינו, "בניו ומשפחתו" הרוחניים: להשקות אילנות!

"והוא ז"ל האריך לדבר עמנו כמה וכמה פעמים מזה, וזירז אותנו לזה מאד בכמה וכמה מיני לשונות. וכמה פעמים היה מבוזה אותנו בביזיונות על שאנו מתעצלים בזה, ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים', על שאין אנו מולידים נפשות

שיתקרבו להם

"שגם כל הנפשות שמתקרבין, צריכין לעסוק כל אחד ואחד לקרב עוד נפשות לה' יתברך, כל אחד לפי בחינתו, שלא יהיו עצים יבשים חס ושלום. כי יש אילן וענפים, וענפים לענפים, והצדיק הוא 'גופא דאילנא' והנפשות שמתקרבין הם בחינת 'ענפים', וצריך שיצאו מהם עוד ענפים, עד שיצמחו עוד עמיהם כמה וכמה אילנות עד שתתמלא פני תבל תנובה" (ליקוטי

את

פעילות ענפה ותוכניות עתידיות

חברה וקהילה

- שבתות העשרה
- ימי עיון, השראה וערבי גיבוש
- שבתות אירוח בקרב ותיקים בעולם התשובה
- ימי הווי וקעמפים לילדים ונערים
- קישור ותיווך בין חדשים לוותיקים ומנוסים

ייעוץ הכוונה והפניה מקצועית

- הכוונה ליועצים רפואיים מומחים בתחומם
- הכוונה לייעוץ לבחורים בענייני גיוס
- הכוונה ליועצים משפטיים
- הפניה לשדכנים מנוסים
- הדרכת חתנים וכלות
- מאגר יועצים לחיי הנישואין
- פרנסה בהתאמה לאורח החיים התורני
- קישור לארגוני השמה כשרים
- קישור לארגוני נכונה ונכונה
- קישור ותיווך לארגוני ייעוץ בנושאי חינוך ואתגרי השעה
- מידע בענייני מוסדות חינוך
- מענה אנושי יומיומי בחינוך ילדים ושלוש בית
- הפניה למענה 24 שעות בקווי ההלכה

בוא תתחבר: 02-5329617

לדעת לחבר לבנות...

התמצאות השקפתית בעולם התשובה

פרויקט מידע והקמת שיעורים ארצי

אבן הטוען

"טבעו של עץ שאיננו צומח ביום אחד, אולם צמיחה עקבית ושיטתית מניבה פירות משובחים, אף עץ הפעילות של ארגון 'את אחי' לא יצמח ביום אחד אולם בסופו של תהליך יועמד לשירות הציבור עץ נאה המניב פירות טובים" ...

כבר אמר רבינו הקדוש "כשעולה במחשבה לבנות לו בית, בוודאי הבית אינו נבנה בבת אחת, אלא צריך להכין עצים, ולסתת ולבנות כל עץ ועץ לפי צרכו, ואחר כך נבנה ונשלם הבית. נמצא שלמות הבית, שהיא תכלית הבניין וסופו, היה במחשבה תחילה" (ליקוטי מוהר"ן י"ח)

קרבה אל נפשי גאלה

ישבנו לשיחה עם הרב אהרן אליהו (מאור) פירר שליט"א, מראשוני וותיקי בעלי התשובה ברסלב, אשר זכה לשבת עוד אצל רלוי"צ בנדר ולשמש את שאר זקני אנ"ש בדור ההוא, ורבות בשנים מסר נפשו להיות לעזר ואחיסמך בעולם התשובה

רעיון מאגר המתנדבים

כבר הרבה שנים שאתם עוסקים בנושא הגדול והקדוש לעזור לבעלי התשובה, רצינו לשמוע על הניסיונות שלכם לפתור את הבעיה הזו, מתי התחלתם לעסוק בזה בפועל?

ת: היה זה לפני כחמש עשרה שנה, המצוקה של בעלי התשובה בכלליות נעשתה בולטת יותר ויותר בכל התחומים. גם בסביבתי הקרובה פגשתי שוב ושוב במצבים של מצוקה ובלבול אצל חבריי בעלי תשובה כמותי. כמובן שזה עורר אותי לחשוב למצוא דרך איך להקל על הקשיים העצומים האופפים את בעלי התשובה הן במהלך ההתקרבות הראשוני, וכן בהמשך הדרך בבניית כל מהלך החיים, פרנסה, משפחה וכו'.

היה לי אז רעיון, לקחת כוחות קיימים ולהתחיל לפעול במישור הפרטי, לעזור בשלל נושאים ודברים שבעלי התשובה לא מקבלים מאף אחד, חלקם קריטיים ודחופים בנושאים עקרוניים ויסודיים, כגון השקפה נכונה, הליכות והלכות בסיסיות, וחלקם רק עזרה מעשית פשוטה שכל בית יהודי צריך - בתחום הכלכלי, בריאותי, עזרה בבית וכד' (שהרי בניגוד למי שגדל בחברה החרדית שבדרך כלל יש לו משפחה גדולה, אחיות שיכולות לשמור על הילדים, אמא שיכולה לארח אחרי לידה, לבשל וכו' וכו', הרי שבעלי התשובה מתמודדים לבד!) גם מבחינה גשמית (ממש).

הרעיון היה לבנות קודם כל מאגר גדול בפריסה ארצית של אנשים שיכולים לעזור, כל אחד במה שהוא יכול - אחד בחברותא לגמרא או לספרי רבינו, אחד יכול ללמד ולקדם ילדים של בעלי תשובה בהדבקת פערים, ויש כאלה שיכולים

לקחת על עצמם לענות לשאלות בטלפון, ויש משפחות שיכולות לתת יד, לארח זוגות או בחורים לשבתות וחגים, וכן על זו הדרך.

התכנית היתה לבנות רשימה של כאלף אנשים שמוכנים לעשות משהו בשביל מישהו אחר, בשביל רבינו, בשביל בעלי תשובה, כל אחד מה שבידו לעשות, אם זה בכסף אם בפעילות אחרת.

עקרון הפרה לעגל

במקביל לבניית המאגר הראשון, נדרש היה לעשות סקירה ארצית של כל ריכוזי ברסלב, ויצירת מאגר של ריכוזים בהם ישנם בעלי תשובה, עם כל הפרטים שסביב, כגון: היכן נמצאים בתי כנסת שבהם יש בעלי תשובה ברחבי הארץ? כמה מתפללים יש בכל בית כנסת? מי הרכז שם? מה הם צריכים בתור קהילה? מה הם צריכים בתור בני אדם? מה המצב שלהם? וכו' וכו' - ואז ליצור אנשי קשר בקרב אותם ריכוזים.

לדוגמה, כשיש לך במאגר הראשון כשלוש מאות אנשים באזור הדרום למשל, עם נכונות לתת - חלקם יכולים לארח לשבת, וחלקם יכולים לעזור בשאלות המתעוררות ובהדרכה, והשאר בעוד מגוון של פעילויות חברתיות, וכנגד זה יש לך את כל ריכוזי בעלי התשובה באותו אזור ויש לך את הכלים להגיע אליהם, אז אתה מחבר את אלו עם אלו. בלא ההתאמה שעשינו, יכולה להיות איזו משפחה בבאר שבע שצריכה עזרה, וממש חמש רחובות מהם יש מישהו שעושה קירוב או פעילות חברתית שרוצה ויכול לעזור להם,

ואף מחפש אנשים כמותם, ו"יותר משהעגל רוצה לינק רוצה הפרה להניק", אבל הם לא יודעים אחד מהשני! וזה רק בגלל חסרון טכני פשוט שאין אף אחד שיקשר ביניהם. הכלל הוא שיש לעבוד על שני המאגרים המקבילים, שהאחד מהם הוא בבחינת "היצע" והשני בבחינת "ביקוש", כמו שכולם מכירים מושגים אלו מעולם המעשה. וכמו שרבינו השווה את מאמריו ועצותיו לסחורה, כך ממש לענייננו, פה יש את הסחורה - אנשים שרוצים לתת יד, ופה יש את הקונים - אלה שזקוקים ליד תומכת ומכוונות. אחרי שיוצרים שני מאגרים כאלה יושבים במשרד כמה אנשים ופשוט עובדים בצורה נכונה ושיטתית, וזה בעצם עיקר הרעיון - ליצור מאגר ארצי שיחבר בין הנקודות.

המהפכה במרחק הושטת יד

ואכן הרעיון קרם עור וגידים או שנשאר במגירה?

זה לא נשאר במגירה כלל. כפי היכולות שלי כאדם בודד פעלתי על פי עקרון זה בעיר מגורי ביתר עלית, וההצלחה היתה מעבר למשוער, וכל זאת מבלי שהלכתי לבית של אף אחד.

איך אם כן הגעת לאנשים השונים?

הדפסתי מעין עלון עם הסבר קצר ותמיד לקחתי עמי בכיס כמה דפים, וכאשר הייתי פוגש מישהו ברחוב או בבית הכנסת, שנראה שאפשר לעניין אותו, הייתי מדבר עמו מעט ונותן לו עלון. במשך שבועיים הצלחתי להגיע ליותר ממאתיים אנשים, בזמן שלא הקדשתי שום דבר מעבר מה

לדעת לחבר לבנות...

היכולות הטכנולוגיות של היום ישנן הרבה אפשרויות שפעם היו רק בגדר של חלום, אלא שצרכים כעת יותר זהירות ובעיקר הרבה בנייה של אמון.

ומה עם מתנדבים וכוחות פעילים, האם גם בזה אתה רואה שינוי?

בודאי, כשהעולם משתנה הוא משתנה לכולם, ממילא גם מצד גיוס כוחות עזר קשה יותר למצוא אנשים שעדיין מאמינים שאפשר לעשות משהו, כולנו די מוכים וחבולים מההתפוכות ופגעי ומקרי הזמן שעברו על כולנו בשנים האלו.

אם כן, שזה כל כך קשה משני הצדדים, האם חלילה ישאר המצב כמו שהוא?

וכי לחינם צעק רבינו שאין שום יאוש בעולם כלל? עד כמה שהמצב נראה קשה, הרי שעדיין אני מאמין שכן אפשר לגייס קבוצה מאוד גדולה בתוך ברסלב, משום שדווקא חסידי ברסלב מסוגלים להתחדש ולהתחיל מחדש לתת ממרצם וכוחם ואף הונם למטרה חשובה שכזו. היכן שיש איזה טוב הרבי כבר לקח אותו

האם דווקא בתוך ברסלב ישנם אנשים אלו?

במדה רבה כן. ולא רק שנמצאים, אלא שזו למעשה עצם הנקודה, שנמצא אצלנו הון אנושי שלא נמצא בשום מקום והוא מבוזבז ברמות בלתי נתפסות. יש אצלנו את האנשים הכי כשרוניים, הכי חכמים, הכי אמיתיים והכי הכל. אומר לך יותר מזה. דווקא ה"נתק" הזה בין הציבור המסורתי לבין בעלי התשובה, הוא שגורם לכולנו לאבד את החיוניות והעצמה האמתית שלנו. לכן נראה שאנו חסרי אונים. דווקא כשנתחיל לעשות את הקישור והחיבור כפי שדברנו, אז נגלה כמה כוח

כוחות קיימים, והאמת שהיעד שהיה לי הוא הרבה יותר רחב ממה שדיברנו.

כפי שאנו מבינים הרעיון לא המשיך עד היום, למה?

מה שקרה הוא שעבר זמן שלא היו לי את המשאבים ואת האנשים הדרושים כדי לתחזק ולשדרג את זה הלאה. הכל היה תלוי באנרגיה שלי לדחוף את העסק הלאה, ובגלל שאני מתעסק עם הרבה דברים אז איכשהו הדבר לא קיבל צמיחה ופעילות המשכית ולכן זה דעך, וברור שאם בזמנו היה לי את הכוחות והפעילים שיש פה עכשיו היינו כבר אז עושים מהפכה של ממש! להעלות את האמון מפילתו

כרגע במצב הנתון איך אתה רואה את אופן הפעולות?

זה ברור שהמצב היום השתנה, ואפילו שעברו רק כחמש עשרה שנים המציאות אחרת לגמרי. אני לא מדבר עכשיו על ברסלב, אלא העולם עצמו הגיע למשבר אמונה שמתבטא בין היתר בחוסר אמון מאוד גדול בין בני אדם. לאנשים מאוד קשה להאמין אחד בשני. בכל מפגש מרחפות השאלות: מי אתה? מה אתה? מאיפה אתה בא?

אם כן, האם הרעיון המקורי כבר לא תקף? הרעיון עצמו בודאי עדיין תקף, בפרט שעם

שתיארתי, רק שמתו עלונים בכיס ותפסתי מישהו ודיברתי איתו קצת.

ממילא בתין שהדרך להגיע לזה גם בהיקף ארצי היא לא קשה כלל, רק צריך כמה אנשים שיפעלו בזה, ואם יש עוד עשר או עשרים כאלה במקומות שונים ברחבי הארץ, ויש להם התלהבות בעניין, יכולים לעשות ממש מהפכה.

שנים מספר מאוחר יותר, עשינו עוד נסיון דומה. היתה קבוצה של אנשים שאמרתי להם שישתדלו לאסוף תקציב קטן חדשי, ותוך חצי שנה אנחנו עושים מהפכה. תוך כדי כך הגיע חבר טוב שלי, והסברתי לו את הרעיון, מצאנו איזה מקום למשרד, שמשכתי לשם קו טלפון, והוא התחיל לעבוד איתי - תוך שבועיים שלשה היו לנו קרוב לארבעים מקומות בארץ עם רכזים ונציגים.

אציין שוב, בשביל לעשות ולהפעיל את הדבר הנפלא הזה לא הייתי צריך הרבה כסף, כי חוץ מהוצאות משרד לא הייתי צריך יותר, זה פשוט לעשות סדר בנתונים ובתקשורת, לאגור ולשדך בין

ורענות ומשאבים וכו' וכו' יש בידנו.

הצדיק דורש שמימיות אבל גם מעשיות ארצית

מה למעשה קרה לנו שאיבדנו אוצרות כאלה? זו ממש בוששה להודות, אבל כיום הליטאים משקיעים הרבה יותר כוחות ומחשבה ותושיה בדבר שהוא אחד מעיקרי הבשורה של החסידות - קירוב רחוקים. למה לדעתך זה כך?

העיזבון שיש בברסלב בכל הנושא הזה חלקו נובע דווקא מהגובה של הדבר בו אנו נוגעים. כל חסיד ברסלב מאוד מחובר לנקודה שרבינו מנהיג ורבינו פועל הכל, וזה לא

דווקא מהפקרות רעה, אלא כל אחד מרגיש שיש פה בעל הבית, ואם כן מה אני צריך להתעסק בנשמות ישראל? והתשובה לזה היא, שאף על פי שזה נכון, אבל יש מימד שהוא מימד ארצי מאוד פשוט, שבו אנחנו כתלמידים החיים על פני האדמה הארצית והגשמית מחויבים לפעול. זה כמו מה שכתוב בתהלים: "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם" - עניין ההשגחה של הצדיק על האנשים שלו ועל תיקון העולם בכלל, זה בבחינה של "השמים שמים לה'", אבל מוכרחים גם את "הארץ נתן לבני אדם".

וזו תשובה על מה ששאלת כיצד יתכן שאצלם העבודה של קירוב רחוקים מאוד יסודית ויציבה, זה משום שהם לא נוגעים בדבר הנשגב הזה שנקרא "צדיק האמת" וממילא הם מסכלים על החיים בצורה מאוד מעשית.

אבל רבינו בפירוש רצה שנואחו בזה ובוזה. רבינו הביע כמה וכמה פעמים את רצונו שנהיה אנשים מעשיים. לכן בעיני החסידים חסידי ברסלב נתפסו לפעמים כמו סוג של חסידים "ליטאים", וכגון ההקפדה על שולחן ערוך, ריבוי הלימוד בפשטי אורייתא, ש"ס ופוסקים, התרחקות משכרות, התרחקות מדמיונות וכו'.

הרבי אמר שהוא יכול לקחת לאדם את הבחירה אבל "דין לעבד להיות כרבו". אם על ההשגחה האמתית והמוחלטת של הקב"ה על עולמו ועל כל אחד ואחד בפרטיות הפסוק אומר "השמים וכו' והארץ נתן לבני אדם", שפירושו שתמיד יש את מימד הבחירה והעסק הפשוט בתיקון העולם הנעשה על ידינו במישור המעשי הגלוי ביותר, ק"ו שכן הוא בעסק הצדיק, שלמרות שיש לצדיק את הנהגתו השמימית, עדיין אנו צריכים לעשות כל מה שגלוי וידוע לנו שצריך להיעשות.

וכן היה רבי לוי יצחק בנדר ז"ל תמיד אומר, שהרבי הבטיח שהוא יגמור, אבל הוא צריך לגמור

דרכך. ומעתה, אם אמרנו שיש אמת בהרגשה שיש כאן בעל הבית ומצד ההרגשה הזאת ההזנחה שיש על נושא בעלי התשובה ובכלל על נושא הקשר האנושי בברסלב כולה, לא בא מהפקרות רעה, הרי שבאמת כאשר זה מגיע למישור המעשי זה גורם לעזובה הגורמת להרבה בעיות.

לעולם יהא אדם...

מה הפתרון לזה? איך אפשר לעורר את הנקודה של "להוציא מכוח אל הפועל"?

ובכן יש את הפעילויות שדברנו מהם שהם עצמם כביכול מכריחים אותנו לנגוע במעשיות של הדברים, ובפנימיות זה צריך לנגוע במקום מאוד פשוט - להיות מה שנקרא "בן אדם". העיקר בנושא זה הוא בגדר של דרך ארץ, וגם כשזה נוגע במושגים של תורה אלו דברים מאוד פשוטים, ובוודאי בענין של רבינו אילו דברים מאוד פשוטים איפה שרק תסתכל על זה.

ויש כאן פנימיות גדולה, כי גם מה שחסר מאוד היום לבעלי התשובה הוא החינוך הפשוט להיות בן אדם. מדברים אתם רק במושגים גבוהים של עבודות ומזניחים את המימד הפשוט. וזה קשור ישירות לחסרון אצל הצד "המחנך", להיות קשוב למימד הזה.

סליחה על שאלת תם, מה באמת נקרא שאתה "בן אדם"?

אדם צריך להיות יצור שמועיל לעולם, שהרי לא באנו לפה בשביל לאכול ולשתות וכו' וזהו זה... ובעניין בעלי התשובה, ששם יש צורך זועק עד השמים, שם גם יכולה התועלת שלנו כבני אדם להתבטאות באופן נפלא.

זה נכון שגם בסביבה הקרובה יש הרבה מה לתת והרבה מה לבנות, הן בבית והן בקהילה, אבל כשנמצא ציבור גדול כל כך, ויקר כל כך, נשמות של מסירות נפש והקרבה, שסובלים הם וילדיהם ממצוקות גדולות וכואבות כל כך, וכאשר לנו יש אפשרות לעזור להם בקלות יחסית, אז זה באמת מהווה תביעה לא קטנה כלפינו.

לדעת לחבר לבנות...

העניינים? והוא ישתף אותך והוא יספר לך, ותוך כדי שיחה אולי אתה תוכל לעזור לו - זה דבר עצום, זו כבר התקדמות באלפי צעדים קדימה.

אבל באמת יש מצבים שגם אני ואתה לא ממש יכולים לעזור, אז מה הועלנו?

לפעמים אתה יכול רק להקשיב לו. לפעמים אני באמת לא יכול לעזור לכן אדם, וכשאני מקשיב לו זו כבר עזרה, הוא מרגיש: מסתכלים עליך, אתה קיים בכלל, יש לך חשיבות מסוימת, יש לך כבוד, יש לך משהו. ולפעמים אתה יכול באמת לעזור לו. כי לא בשמים היא, ויש דברים טכניים פשוטים כמו שהזכרנו, עזרה בבית, תמיכה והכוונה כלכלית, יעוץ בעניינים שלי ולך הם פשוטים ויש אנשים שבאים מרקע כזה, שזה נסתר מהם וכו' וכו'.

ועוד דבר. עצם זה שאדם יודע שהוא חלק מארגון והוא חשוב למישהו, זה מביא לו את הכבוד הראוי. לקחת בן אדם והגבתה אותו כמה דרגות למעלה. צריכים להבין את הנקודה הזאת - שמישהו

מחשבים, הוא לא יחפש להתעסק בבניין או בנגרות, הוא יתעסק עם המקצוע של המפעל. בתור ברסלבר'ס אלו דברים פשוטים לגמרי, בואו גם אנחנו נלמד את המקצוע של רבינו.

במה רבינו מתעסק? הוא מתעסק עם בעלי תשובה! לא רק "בעלי תשובה" כמדרשו שזה כל אחד ואחד מאתנו, אלא ממש בבעלי תשובה כפשוטו. בלא להכניס את ההבנה וההכרה הזו ללב, אין שום פתרון לכל הפלוטר שאנו נמצאים בו.

לתת לשני מקום ומעמד בעולם

אז חזרנו לנקודה שזה משהו מאוד פנימי ותלוי ממש בעבודה האישית של כל אחד, האם זה דבר שיש לנו יכולת לעורר? האם זה מתפקידנו?

נכון שאנו מדברים ממושגים שכמעט לא שייכים היום לרוב לבני אדם, אבל אפשר לפחות לעשות דברים טובים. ובשביל זה ההתחלה היא הארגון המעשי כפי שתארנו.

עצם הקיום של הדבר הזה, עצם זה שיש בן אדם שמרים טלפון ליהודי מראשון לציון ושואל אותו: אתה מקורב לרבינו? מה נשמע? מה העניינים?

מתקשר אליו ושואל אותו: מה אתה צריך? רוצים לעזור לך. זה משהו גדול מאוד. היו אנשים שרק שיחת הטלפון הזאת, רק האמירה הזאת, זה משהו שהם לא שמעו בחיים. וחייבים לדעת ואני מדגיש את זה שוב ושוב - יש

בשביל בעל תשובה, זה שבכלל יש מישהו שאכפת לו ממנו ושומע אותו, זה כבר בעל משמעות גדולה. עצם הקיום של הדבר הזה, עצם זה שיש בן אדם שמרים טלפון ליהודי מראשון לציון ושואל אותו: אתה מקורב לרבינו? מה נשמע? מה

להיות פועל במפעל היידישקייט של רבינו

זה באמת פלא ואפילו נראה לא שייך שאצל רבינו צריך להקים ארגון שידאג לבעלי התשובה, ולדרבן את הציבור לקחת חלק בזה, כי בתוך העניין של רבינו לכאורה זה היה אמור להיות דבר פשוט ומהותי. זה הרי העניין של הרבי שמופץ בכל העולם, ומי שמגיע לאומן בראש השנה רואה ש-70% אחוז מברסלב זה בעלי תשובה, וזה לא משנה כל החילוקים שיש בפועל, בשורה התחתונה העניין של רבינו מתפשט בכל העולם.

אולי זה מה שמונע אנשים מלפעול, משום שרואים שזה קורה מעצמו ובשטפון כזה, שלכאורה מי יכול לקחת על עצמו לשלוט על זה או לארגן משהו?

זו הנקודה שהזכרנו קודם, שמחמת גדולתו של הרבי ופעולותיו הנראות לעין כל, לא מעיזים לפעול במישור המעשי, ולכן אדגיש שוב: לקחת אחריות במקום הרבי? זה לא. אבל הרבי הרי עובד עם אנשים האלה, אז אם אתה רוצה לעבוד יחד עם רבינו, תראה מי הוא ותעבוד יחד אתו בתחום שלו, כביכול ב"מקצוע" שלו, תכנס למפעל שלו ותהיה פועל שלו, זה מה שרבי לוי יצחק היה אמר לנו כל הזמן: הרבי יגמור, אבל הגמר שיגמור זה דרכנו. אני זוכר שכאשר רבי אלחנן ספקטור ז"ל נפטר, רבי לוי יצחק לא נתן לעשות הספדים, רק בין מנחה למערב הוא סיפר את הסיפור שכאשר רב אפרים ב"ר נפתלי ז"ל נפטר אז הטשערינער רב ז"ל אמר שהלך פועל טוב, ואת זה הוא רצה להמליץ גם על רבי אלחנן. אז מספרים על זה הרבה סיפורים יפים, אבל בתכל'ס הוא היה פועל שעבד אצל רבינו! זה כמו שמישהו נכנס לעבוד במפעל של

כל אחד מבין את הצורך בלבביות, באנושיות, אבל בתהליך התקרבות של בעל תשובה הוא צריך הרבה לימוד תורה וגדרי קדושה, ואי אפשר רק לקבל אותו כמו שהוא, מה דעתך?

בודאי שבעלי תשובה צריכים מסר של קדושה, אבל שזה יבוא ביחד עם אנושיות. כלומר, לא סתם לדבר אתם דברים מלהיבים ורוחניים וכל מיני ענינים כאלה שאין להם חיבור עם המציאות.

כי דברים אלה, אם הם לא מתלבשים בחיים הפשוטים של בני אדם, אזי לא רק שהם לא מקדשים את האדם אף עושים את ההפך, כמובא הרבה בספרים ורבי נתן מזכיר את זה שריבוי האור הוא שגורם להתגברות הקליפות. לכן העיקר זה להצליח לתת מסר של קדושה שהוא יחד עם זאת מסר אנושי, לא מסר שתלוש מהמציאות.

כזה ראה וקדש

הזכרתי קודם שכפי האופן בו אנחנו מתיחסים לבעל התשובה, כך מצטייר אצלו עולם הקדושה, ואם גם אנחנו מקרינים לו שהכל זה רק ענייני הלכה וקדושה, והוא לא רואה אצלנו פן אנושי, אז זה המסר שהוא מקבל וזה מה שהוא מפנים שזו היהדות, ואז גם הוא חי במערכת כזו שאין לאנושיות מקום בה.

לכן זה מובן, שבלי לעבוד במימד האנושי אותו בעל תשובה לא יצליח להכנס למסלול יציב. אנחנו צריכים להבין שאנחנו ה"תורה שבעל פה". אנחנו אלו שדרכנו מתגלה איך התורה באה לידי ביטוי במישור המציאותי והאנושי, ולכן יש לנו אחריות גדולה מאוד.

אבל למה דווקא אנחנו? הרי יש לו לכל בעל

לנו את כח האדם הגדול בעולם, ואם יעבדו בצורה מקצועית אפשר להגיע מאד רחוק.

כתבתי על זה הרבה ויש לי מערך שלם איך זה אמור לעבוד. חשבתי על זה ברמה מעשית ממש, וזה אמור להיות דבר שגם אנשים פשוטים יכולים לעשות, צריך רק שנתב את האנרגיות למקום הנכון ושזה יפעל נכון.

כעת שהוקם כזה ארגון שבאמת משקיע בזה מחשבה וממון וכח אדם וכו', זה דבר נפלא ובשורה של ממש. בפרט שזה מראה על התעוררות בתודעה הציבורית, שמבינים שאי אפשר להמשיך ולהתעלם, ובאמת יש תחושה שצריך להתחיל לפעול בעניין בדחיפות.

אנשי קודש תהיו

כתלמיד של רלוי"צ בנדר וזקני אנ"ש - מה הייתה ההתייחסות בכלל על האופן הקירוב וההתקרבות?

הם היו פשוט אנושיים, לא היתה איזו גישה עם הגדרות אלו או אחרות, אלא פשוט לב אנושי ויהודי. הקאצקער זצ"ל אמר "אנשי קודש תהיו" - קדוש, אבל קודם כל אנושי. הקדוש ברוך הוא רוצה "אנשים" קדושים. נכון שצריך להיות קדושים, אבל שיהיה באופן אנושי, כמו שרואים היטב במכתבי רבי נתן כמה הוא אנושי, ואף במכתבי רבינו המובאים בתחילת הספר בולטת מאוד האנושיות והלבביות.

וזה באמת היה דבר מאוד בולט אצל רבי שמואל שפירא שזוכרים אותו בשל קדושתו הרבה, שבמציאות הוא לא היה כמו שחושבים איזה בן אדם כזה תלוש שחי בעולם אחר, כי מי שהכיר אותו ראה בבירור גמור שהוא אדם מאוד אנושי, מאוד עם לב.

לדעת לחבר לבנות...

ריבוי האור הוא שגורם להתגברות הקליפות. לכן העיקר זה להצליח לתת מסר של קדושה שהוא יחד עם זאת מסר אנושי, לא מסר שתלוש מהמציאות

כל אחד לא כל שכן בעל תשובה?

אתגר זה בודאי, אבל אתה שואל אם זה אפשרי? רק כך זה אפשרי! צריכים להכניס את רבינו למציאות, ללמד את ספרי רבינו לחיים, ולא לדבר כל מיני דברים גבוהים כאלה, שהם לא אמיתיים, לא מציאותיים, לא אנושיים.

דווקא ציבור בעלי התשובה שגם ככה יש להם נטיה לעניינים קיצוניים, הם צריכים את המושגים האלה - איך להתייחס לעצמו בכל המעברים - עם אנושיות, איך מדברים עם האשה - עם אנושיות, איך מתנהגים עם הילדים - עם אנושיות, מה זה להיות יהודי - עם אנושיות וכו'.

ואת זה התורה של רבינו מלמדת אותנו כל הזמן עם עומק נפלא והאור הגבוה ביותר היורד עד לתהומות ממש. מי לנו אנושי ולבבי יותר מרבי נתן בליקוטי הלכות, שלוקח את ההלכות הכי "נוקשות" בענייני איסור והיתר וחושן משפט וכד', ומראה איך שזה ממש החיים שלנו, וממש מחיה אותנו עם כל מלה, ואיך הוא עושה זאת? על ידי ההקדמות הנוראות של רבינו.

לסיום, אם תוכל לומר כמה מלים לפעילי הארגון.

כמו שהדגשתי, כל עוד והצד האנושי והמעשי הוא בבסיס הדברים, אז יש בכל הפעילות שאנו מדברים עליה תועלת שאין כדוגמתה. פשוט לתת יד באופן הבסיסי ביותר, להקשיב, להתייחס לשני, לכלול אותו ביחד אתך - זה דבר גדול ללא שיעור. כל שכן שכפי שהבנתי יש לכם כלים להגיש עזרה של ממש במגוון תחומים, ואם כן אנו בודאי בדרך לגאולה בכל המובנים.

לכן לא נותר לי אלא לברך אתכם שתלכו בכוחכם זה ועשו את הטוב והישר. בהצלחה!

מדברים על דברים רוחניים של ברסלב, דברים מאוד גבוהים ומופשטים מהמציאות, וזה לא טוב לכולנו, לא רק לבעלי תשובה, אבל אצלם זה עוד יותר מסוכן, כי זה כמו לקחת בעל תשובה שגם ככה הוא עף בעננים ולתת לו עוד דחיפה למעלה מהאטמוספירה, זה כמו לזרוק גפרור בתחנת דלק, שגם ככה הוא מלא אנרגיות ולפוצץ אותו.

להכניס את אור הצדיק למציאות

אז מה האופן הנכון? איך אתה לדוגמא ניגש לעסוק עם בעלי התשובה?

אני יכול להגיד שלפחות בשנים האחרונות, כמעט כל השיעורים שאני מעביר, שהם מצד אחד מאוד עמוקים שהרי אנחנו הולכים עם תורה ומעיינים על פי הדרכים שלמדנו מרבי נתן כפי שרבי אברהם בר"נ ביאר, אבל אני תמיד משתדל לקשר את זה לכל מה שקורה עם הבן אדם בחיים, בפרט בבית, היחסים בין איש לאשתו, הקשר עם הילדים. וכך נוגעים בדברים שמאוד חשובים לכל אחד, מה שמפריע לו, מה שמציק לו, מה שקורה איתו. זה לא נכון לחשוב שהתקרבות לתורה גורמת למעט את האנושיות. ההפך הוא הנכון - התורה היא תורת חיים, ובפרט תורת רבינו שהעומק שלה מאיר דווקא כשמקשרים את זה לחיים.

זה אפשרי? הרי זהו אתגר גדול מאוד בשביל

תשובה את הסביבה שלו, את הרב שלו, האם זה לא מספיק כדי לייצר בסיס להתקרבות מאוזנת? נכון, העניין האנושי קיים בכל מקום ובכל אדם, אבל אצל בעלי תשובה זה יותר מורכב. כי אצל מי שנולד למסלול של "בן חמש למקרא ובן עשר למשנה", הרי שבעולם האנושי יש לו חברים, בני דודים, יש לו שמחות, יש לו את התרבות איך שמחים ואיך עצבים, איך מדברים ואיך מתלבשים, ומתוך ה"קרקע" היציבה הזאת הוא נכנס בעבודת השם, אז זה מובנה הרבה יותר.

אבל אצל בעל תשובה זה לא כך. קודם כל העולם החילוני ממנו הוא בא מאוד לא מסודר, וחוץ מזה כיון שהוא עבר טלטלה גדולה מאוד בנפש, אז הצד האנושי הלך לאיבוד, ולכן דווקא לבעלי תשובה צריך לתת דגש הרבה יותר על הדברים האלה, וקשה שהם יקבלו את זה בסביבה המורכבת רק מאנשים כמוהם, ולכן הם צריכים מאוד את התמיכה של אלו שגדלו בתורה.

הדברים הללו, אם לא מטפלים בהם אזי הם מגיעים אחר כך בכמויות ובעוצמות, שפתאום הבעל תשובה מגלה שיש לו כל כך הרבה מה ללמוד שאם הוא לא היה בעל תשובה הוא היה יודע באופן טבעי, כגון, איך מתלבשים ואיך מדברים, ושאתה בעצם בן אדם, והקדוש ברוך הוא צריך שקודם כל תהיה בן אדם וכו' - ההדרכה הזאת היא דבר שחסר. לצערי כך זה מתנהג בהרבה מהמקומות, שרק

הרה"ח ר' מדכי אוירבן:

"שנים רבות הקדשתי עבור עולם התשובה דבר כה גדול ועצום מי ייתן וזה יצליח"

הרה"ח ר' משה קרמר:

"כולנו באנו לרבינו בשביל לעשות תשובה שלמה". מו"ח הרה"ח גדליה קעניג מסר נפשו כפשוטו ממש עבור עניין בעלי התשובה, כי זה הדבר העיקרי אצל רביה"ק, ומי שמתאים, אשריו שיעסוק בזה"

הרה"ח ר' יחזקאל ששון:

"אני רואה בהקמת גוף מרכזי שמטפל בנושא מידע והכוונה מהפכה מפני שהגיע הזמן להכשיר אברכים להירתם למפעל כזה שזהו עיקר עניינו של מוהרנ"ת"

הרה"ח ר' שמעון שפירא:

"זהו אחד הדברים החשובים בדורינו, לא רק להוציא יקר מזולל אלא להעמידם ברוחניות ובגשמיות שיוכלו לעבוד את ה' בתמימות לאורך כל השנים"

הרה"ח ר' אהרן אליהו פירה:

"דמעות התרגשות עולות בעיני כשאני רואה את ההתגייסות המדהימה של כלל גדולי אנש למען הקמת הארגון"

הרה"ח ר' שמעון טייכנר:

"אם כזה ארגון היה קם לפני 30 שנה הכל היה נראה אחרת"

// הרב נחמן טיקולסקי

ואהבתם את הגר

לדעת לחבר לבנות...

חיים. צמתים שמוכרים היטב לרוב בני התמותה - ילדים, חינוך, בעיות רפואיות, שידוכים וכו' וכו'. הצמתים התחלפו אבל חוסר האונים הנ"ל, אותו חווה כל גר בארץ, לא השתנה הרבה. לא צריך דמיון מפותח כדי לתאר מה קורה לאדם שמנוע רכבו כבה לפתע באמצע צומת סואן או, גרוע יותר - עולה על הכביש הלא נכון.

לא פעם ולא פעמיים, עת שחה לארץ נפשי כדי לאסוף את השברים - תוצאות שגיאותיי, נזכרתי בר' אריה ז"ל והרהרתי לעצמי - כמה סבל היה נחשך ממני וממשפחתי אם היו עוד כמה אריות כאלו ממתנינים לי בכל צומת ומסמנים לי את הדרך הנכונה אולי גם מדליקים מחדש את המנוע.

הבשורות הטובות

אין להתפלא, איפה על העליצות היתרה שמילאה את לבי עת התבשרתי על יוזמת ידידי מייסדי ארגון "את אחי" דנן. על שכאלה אמרו חכמים (שלאחר מעשה) ובצדק - "איך לא חשבו על זה קודם". הרבה סבל היה נחשך מנפשות רבות. בראש ובראשונה כמובן מבעלי התשובה ומשפחותיהם, אבל גם מבני החברה החרדית שבסופו של יום חייבים גם הם להתמודד, באופן כזה או אחר, עם תוצאות תאונות הדרכים אותם חווים החוזרים בתשובה וד"ל. הדברים פשוטים ולא צריכים לדידי. אלו דברים שיש להם שיעור ברור והשכל הישר מחייבם.

מסלול החיים החרדי. ניצבתי איפה מול אתגר ההכנות לחתונה ללא ידע וללא משאבים. אבי ז"ל ואמי תחי' היקרים, על אף שרצו בכל מאודם לא יכלו לסייע הרבה. סוגיות כגון סוג השטריימל וצבע הג'ובע היו רחוקים מעולמם כמטחוי קשת, מה גם שהיו טרודים עדיין בליקוק פצעי החלל שנפער בעולמם עם הישאבות בנם יחידם אל "מנהרות האופל".

ברם זכור אותו האיש לטוב, ר' אריה גור אריה שמו ז"ל, שלמוד היה בדרך היסורים הזו, מתוקף היותו בעל תשובה ותיק ממני מעט וכבר בעל בעמיו ואב לילד. הוא, בטוב ליבו כי רב, נטל אותי תחת חסותו ודאג לכל צרכיי, כאב לבן. סובב עמי בין חייטי מאה שערים לסנדלריה ואפילו תפלין מהודרות קנה לי.

צמתים, צמתים

מאז אותם ימים מאירים חציתי לא מעט צמתי

ימים ראשונים - אור וחושך משמשים בערבוביה

זכרתי ימים מקדם - עת פסעתי את צעדיי הראשונים והמהוססים בדרך התשובה, ודרך מצוותיך ארוצה. פיסת חיים משמעותית חלפה מאז, למעלה ממחצית חיים (יותר מארבעים שנה לחובבי המספרים).

עדנה הייתה לתנועת התשובה באותה עת. השבים לכור מחצבתם לא רבים היו וחידוש היה בדבר. כך שהם התקבלו בהתלהבות ובעניין רב. הן בחיק החברה החרדית וגם - מה שנראה הזוי היום - ע"י הציבור הכללי.

רוכב הייתי, איפה על קרני האור שזרח בלב ונישא על גלי ההעצה, עושה את דרכי בבטחה אל בין כותלי בית המדרש. לא עברה מחצית שנה וכבר באתי בברית האירוסין עם בעלת תשובה כמותי.

נער הייתי וחסר ניסיון חיים, ובפרט במשעולי

עיקר התיקון הוא דייקא ע"י מי שהוא רחוק מאוד מאוד כשהוא מתעורר לבוא להצדיקי האמת. אז דייקא נעשה תיקון נפלא ונורא ביותר ונתגדל כבודו ית' ביותר

אמנם כמה וכמה מעלות נוספות למקום עלינו.

בחינת גרים

קשה יהיה להפריז בחשיבות העצומה שנתן רביה"ק לקירוב החוזרים בתשובה. כמדומני שאף לא מוגזם יהיה לומר שעבודה זו הינה מעמודי התווך של תורתו. ואם נכלול עמה את כל בחינותיה, אולי נכון יהיה לומר אפילו - המרכזי ביניהם.

כה אמר רבינו הק' - "התורה שלי כולה בחינות". אחת הבחינות השכיחות ביותר בליקוטי מוהר"ן - כידוע לכל שוקד על דלתותיו היא - "בחינת הגרים". בביאור הליקוטים על תורה יו"ד (היא התורה הראשונה בה מוזכרת בחינה זאת) על הפיסקה האומרת - "כי עיקר גדולתו של הקדוש ברוך הוא היא שגם העכו"ם יידעו שיש אלוקים שליט ומושל בארץ" - אומר מו"ר ראבר"ן זצ"ל - כי בכל מקום בו מוזכרים העכו"ם, בהקשר של גיור והתקרבות לה', הכוונה גם לאחינו התועים שנתערבו בגויים ולמדו מעשיהם. וכיוון שהשווה את בחינת בעלי התשובה עם בחינתם של הגרים, הרי החיל עליהם את בחינות דיניהם וענייניהם.

בשלושים וששה מקומות הוזהרו ישראל על אהבת הגר ועל הזהירות באונאתו. מלבד מצוות עשה של "ואהבתם את הגר", יוחדה להם - בחברת היתום והאלמנה - מצוות לא תעשה "וגר לא תונו" (לפי הרמב"ם ולא לרש"י) בנוסף על הלאו "לא תונו איש את עמיתו".

היות ובבעלי תשובה עסקינו, הרי שלא מדובר בדין אלא בבחינתו, אבל בברסלב, כידוע גם בחינה היא דבר גדול.

חשיבות ומעלת עבודת הקירוב - עיקר התיקון

רבים מספור המקומות בהם מדבר מוהר"ן ת אודות חיוב העיסוק הנמרץ בקירוב הרחוקים וקצרה היריעה

מלהביאם, אך פטור בלא כלום א"א ע"כ, ברשות הקוראים, נביא לקט מובחר, כשמכורח הקיצור נשנה לעתים מלשונו של מוהר"ן ת.

"עיקר התיקון הוא דייקא ע"י מי שהוא רחוק מאוד מאוד כשהוא מתעורר לבוא להצדיקי האמת. אז דייקא נעשה תיקון נפלא ונורא ביותר ונתגדל כבודו ית' ביותר.

כי זה עיקר כבודו וגדולתו יתברך כשהרחוקים והמלוכלכים והמטונפים ב י ו ת ר נתעוררים להשם ית' ש ע י " ז ה' יתברך מ ע ו ר ר ר ח מ י ו ו מ מ ש י ך עליהם תיקונים כאלה ע"י הצדיק האמת עד שעל ידם דייקא נטהר העולם" (בציעת הפת ה' יא). במלים פשוטות שלנו - מוהר"ן ת חושף לפנינו "פטנט" וקיצור דרך לתיקון עולם במלכות שדי. עפ"י הכלל האומר כי

"בכלל מאתיים מנה", מלמדנו מוהר"ן ת בינה כי אם חפצים אנו למהר ולהחיש את גאולתנו, אזי עלינו להתגבר על

נטיית לבנו המייעץ לנו לעסוק עם רק טהורים שכמותנו, ולצלול אל המקום הנמוך והעמוק ביותר שביכולתנו להגיע אליו. ההיגיון שבדבר הוא פשוט - כאשר נרים איזה ניצוץ נפול ממעמקים, אזי יעלו יחד עמו כל המדרגות שמעליו (בבחינת מאמר אבנר בן נר "תנו לי נקודת אחיזה ואנענע את כל העולם")

אליה וקוץ בה

"כל זמן שאין מתקנים המזבח ע"י גרים ובעלי תשובה אין הקרבנות חשובים לפניו ית' כלל כי זבח רשעים תועבה" (דברים) היוצאים מן החי (ד ובשפתנו - כך להבנתי - עובד השם שאין מגמת פניו ושאיפתו לקירוב הגרים, על כל בחינותיהם, עבודתו הינה בגדר תועבה ר"ל.

(אחר המחילה על דברי התוכחה הקשים, המועתקים מדברי מוהר"ן ת כנ"ל, אבקש את הקורא להעביר על מידותיו ולהמתין לסוף המאמר, כי שם מצפה הנחמה והתרופה למכתנו זו) "כל אדם צריך ומוכרח לעסוק לקרב גם אחרים לה' יתברך ולעשות בעלי תשובה וגרים כי לכך נוצרת, כי זה עיקר

לדעת לחבר לבנות...

על כן, עניין זה לקרב נפשות לשי"ת הוא דבר קשה וכבד מאוד. אך אף על פי כן בהכרח לעסוק בזה, כמובא בתורה כי מרחמם ינהגם שכל אדם מחויב לעסוק בזה

מי שלא לקרב? על כן, אין כוחנו אלא בפה... לעשות מהתורות תפילות וכו'...
שוב אותו דפוס של דברים - המעלה העליונה לצד הקושי והסכנה.

אם יורשה לי לסכם ולהביא את תמצית הדברים ע"פ הבנת, הרי שהאדם הכשר, אשר רצון בוראו נוכח פניו, ראוי לו שיתהלך, כל ימי חייו על פני האדמה, כשבליבו בוערת התשוקה - מי ייתן ויכולתי לקרב את כל העולם אל השם יתברך.

יתרה מזו - כל מעלתו ומדרגותיו הרוחניות תהיינה בהתאם לעוצמת הלהבה הזו וחומה.

ואלו הדברים ממש שנאמרו בזה הקדוש אודות משרע"ה ומצוטטים פעמיים ע"י מוהרנ"ת - "ובגין דהוי חשיבת בחיין דאילו הוה אפשר לך הוית מהדר כלא עלמא תחות קודשא בריך הוא וכו' עיי"ש מבואר גודל מעלת משה בשביל זה שהיה חושב כל ימיו שאילו היה אפשר לו היה מחזיר כל העולם לה' יתברך" (ערב ג' לא) המשך הסיכום - ובצד המעלה העליונה כל כך, מגיש לנו מוהרנ"ת את הסכנה העצומה כל כך והקושי הכרוכים בעבודה זו. אבל אינו מניח לנו לפטור עצמנו בתירוץ זה, אלא מטיל על כל אחד ואחד, את החיוב לחפש ולמצוא את הדרך המתאימה לו לעסוק ולקיים מצווה קדושה זו.

צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד, מחמת שבעלי התשובה הם מרימים מדרגות התחונות ביותר" (נדרים ד יד) - לוקח מוהרנ"ת את ההשגה הנוראה שגילה רבינו בליקו"מ ז' - "מי שיודע בידיעתו ית', הוא יודע שעיקר התענוגים והשעשועים של השי"ת הוא שאנחנו מעולם הזה השפל נגדל ונקדש שמו ית' ומרחיב ומחיל אותו על כל העולמות והבחינות. מטביע וחותרם את כלל הפלדה - "ככל שהמדרגה נמוכה יותר השעשועים גדולים יותר!"

על הכלל הזה, יודע כל הרגיל בדברי מוהרנ"ת, נשענת ועומדת איתנה כל תורת ההתחזקות, שהיא המשען והמבטח לעולם ומלואו. לכלל הזה כיווננו בראשית דברינו באומרנו כי קירוב הרחוקים הוא אולי העמוד העיקרי בין עמודי תורת ברסלב.

קינוח וסיכום

ולקינוח נביא מהלכות תערוכות ה' - "על כן, עניין זה לקרב נפשות לשי"ת הוא דבר קשה וכבד מאוד. אך אף על פי כן בהכרח לעסוק בזה, כמובא בתורה כי מרחמם ינהגם שכל אדם מחויב לעסוק בזה. כי זהו בחינת ישוב העולם, שיהיה העולם מיושב מבני אדם שהם בני דעה אמתית, לדעת את ה' ולהוציאם מעוונות עיי"ש. אבל מי הוא זה שיידע איך להתנהג בזה ואת מי לקרב ואת

יישוב העולם... וכמו שהזכירו רבותינו ז"ל על זה מאוד וכמובא בזה הקדוש: "זכאה מאן דאחיד בידא דחייבא" והפליג שם מאוד מאוד בעוצם שכרו שה' יתברך מתפאר עמו בכל העולמות... נמצא שכל אדם מישראל - חובה מוטל עליו בזה לזכות גם אחרים בתשובה ולקרב נפשות לעבודת ה' יתברך. אבל צריכין לשמור עצמו מאוד מן הרע הנאחז באלו הנפשות. (להזכירכם, בסוף, כאמור ממתניה העצה והתרופה) (גרים ג"ח)

כלל גדול: ככל שהמדרגה נמוכה יותר - השעשועים גדולים יותר

"הלא לפי גדולת השי"ת אין שייך אצלו כלל לקבל נחת רוח ממעשה האדם, אפילו אם היה הצדיק הגדול, רק שבאמת א"א לנו להשיג זאת. ומאחר שבאמת השם יתברך מקבל תענוג ושעשועים ממעשה בני האדם התחוננים דייקא, כי דייקא בשבילם נברא הכול, כי זה עיקר שעשועיו כשמתקשר עלמא תתאה בעלמא עילאה, שזה נעשה ע"י בני האדם דייקא, על כן כל מה שהמדרגה יותר נמוכה, כשעולה איזה נחת רוח לפניו יתברך משם, זה עיקר שעשועיו ותענוגיו יתברך. ועל כן במקום שבעלי תשובה עומדים

גילוי נאות ופרופורציה

הצעד הראשון בחיפוש כמו בכל עניין ועניין הוא - "שאל זקניך ויאמרו לך". ובכן, הגילוי הנאות הוא - שרובם ככולם של אנ"ש מאז חיי רבינו ועד הלום לא עמדו בחזית העבודה הזו ולא העזו לצאת כפשוטו אל העם שבשדות ולחרף נפשם מול סכנת הקליפות הנ"ל. אמנם תמיד נמצאו יחידי סגולה

אשר השליכו נפשם מנגד ועסקו בזה במסירות נפש (כמו הרה"ח ר' ועלו על חשין ז"ל שהיה ממייסדי תנועת התשובה בדורנו) את הסיבות לכך יש לנעוץ לענ"ד הן במציאות ההיסטורית - בדורם של רבינו ומוהרנ"ת, רובם ככולם של בני ישראל בפולין ואוקראינה, היו חרדים שומרי תורה ומצוות ובקירובם, אכן עסקו אנ"ש בכל עת מצוא. סיבה נוספת היא - שבדורות האחרונים גדל המרחק בין הקודש לחול לאין שיעור והקושי למצוא נתיבות ללב הרחוקים, כמו גם

בשורת הקמת ארגון "את אחי". הארגון, שמתעתד בסייעתא דשמיא להיות לאחיעזר ואחיסמך לבעלי התשובה - עם דגש ניכר - על מתן מענה לקשיים הגשמיים (כמו שמפורט בחוברת זו).

מייסדי הארגון, מתוקף היותם עוסקים רבות עם ציבור המקורבים ברחבי ארצנו, מתהלכים מזה שנים עם שני סוגי השריפות המוזכרות לעיל - הגעגועים להביא את כל העולם תחת כנפי השכינה מחד גיסא, והתסכול מהקושי הכרוך בעבודה זאת. הניסיון הרב שרכשו, לימד אותם כי, לצד השפע הרב של

רובם ככולם של אנ"ש מאז חיי רבינו ועד הלום לא עמדו בחזית העבודה הזו ולא העזו לצאת כפשוטו אל העם שבשדות ולחרף נפשם מול סכנת הקליפות הנ"ל

המתנדבים בעם למען החלק הרוחני שבקירוב - קיים חלל עצום וריק להחריד - בחלק החסד והקירוב הגשמי הפשוט. דהיינו - החלק הפשוט והמעשי של מצוות אהבת הגר. דהיינו - להמציא מקורות תעסוקה, לתווך את מוסדות החסד, החינוך והרפואה של הציבור החרדי, לתמוך בעצה טובה ונכונה בענייני הבית וכו' עוד רשימה ארוכה של נושאים המכשילים את כוחם של החוזרים לחיק התורה ומסיגים את רגליהם אחורנית. זוהי בשורה ענקית לציבור בעלי התשובה כמובן, אבל גם, ולא פחות לציבור החרדים לדבר ה', כי מעתה יש לכל בר לבב דרך מצויה ושווה לכל נפש לקיים את מצוות רבינו הק' ע"י תמיכה כספית או מעשית בארגון "את אחי".

הסכנות, עצמו וגברו לאין שיעור, מה שהרתיע את אנ"ש עובדי ה' האמונים על עצמת עיניהם מחיזו דהאי עלמא.

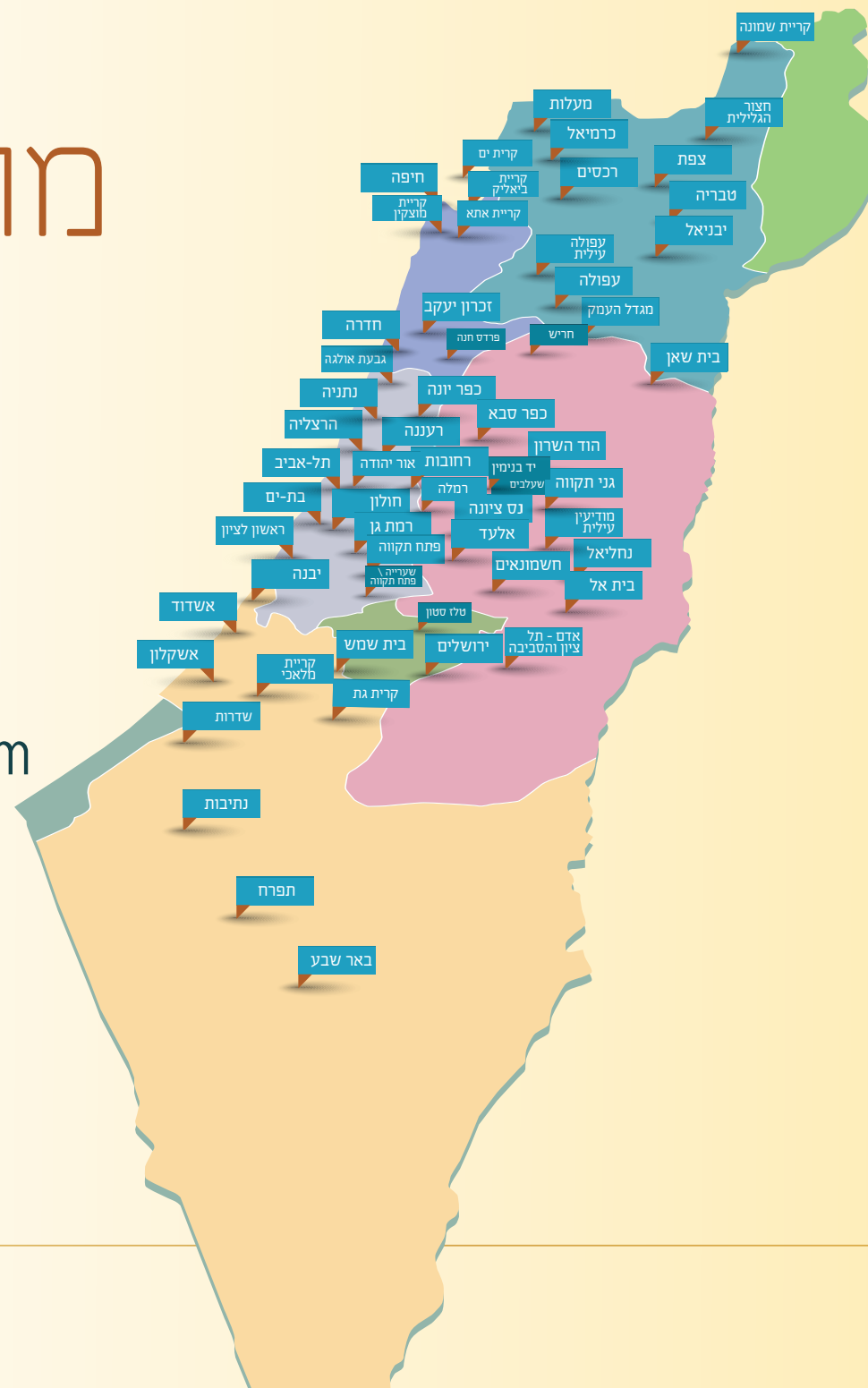
התסכול הנפלא - כלי לבשורה

אחרי הסקירות הקצרה אודות החיוב והזכות העצומים, לצד המניעות, העצומות באותה מידה, הנני מקווה בכל לבי שהקורא היקר מוצף ברגשות תסכול לנוכח אובדן והעלמת העצה בעניין. אם אכן זכיתם בתחושה זו, הרי שיש ברשותכם כלי משובח, מוכשר לקבלת אור הבשורה הגדולה שיצאה לעולם בימים אלו

מוקדי הפצה ופעילות

לדעת לחבר לבנות...

בוא והתחבר:

02-5329617

077-3180237

Etachay.or@Gmail.com

Et-Achay.org

לתרומות ובנדורים פלוס: קרן 'את אחי' מספר 805

אמר רבי אבהו:

מְקוֹם שְׁבַעֲלִי
תְּשׁוּבָה עוֹמְדִין
אֵין צְדִיקִים
גְּמוּרִין יְכוּלִין
לְעַמֵּד בּוֹ

